

Bilag 2.

OVERFREDNINGSNÆVNET

København, den 21. januar 1959

Statsministeriet har den 27. november 1958 tilskrevet overfredningsnævnet således:

„Folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om naturfredning har under 20. november 1958 anmodet statsministeriet om, at der må blive indhentet en udtalelse fra overfredningsnævnet om lovforslaget og dets virkninger med hensyn til forenkling og fremme af forretningsgangen.

Under henvisning hertil skal man, idet man vedlægger nogle eksemplarer af lovforslaget, udbede sig en udtalelse fra overfredningsnævnet, efter omstændighederne snarest belejligt.“

Endvidere har statsministeriet i skrivelse af 5. december 1958 udbedt sig en udtalelse over følgende spørgsmål fra folketingsudvalget: „Der udbedes en oversigt over, hvilke instanser naturfredningsplaner må passere efter den gældende ordning og efter den foreslåede — eventuelt tydeliggjort ved en skematisk opstilling.“

Således foranlediget skal overfredningsnævnet udtale følgende:

Bestemmelser om fredningsplaner blev indført ved naturfredningslov nr. 140 af 7. maj 1937 § 31, idet sådanne bestemmelser ikke fandtes i naturfredningslov nr. 245 af 8. maj 1917.

De i 1937 indførte bestemmelser modtog tillæg ved lov nr. 129 af 13. april 1938 og lov nr. 339 af 25. juni 1940 § 3.

De oprindelige bestemmelser findes i den gældende lovs § 31, stk. 1 og 2, de i 1938 og 1940 indførte bestemmelser i § 31, stk. 3-6.

Ifølge den oprindelige § 31 vil der efter de bestemmelser og i det omfang, der nærmere fastsættes af statsministeren, ved overfredningsnævnets foranstaltning være at

udarbejde planer over og beskrivelse af de almeninteressante, særlig ejendommelige eller smukke landskaber, således at der på grundlag heraf kan udarbejdes en samlet fredningsplan enten for hele landet eller for enkelte landområder.

Fredningsplaner ifølge denne bestemmelse medførte ikke nogen indskrænkning i ejernes rådighed over de af planen omfattede ejendomme, idet planerne kun var et uforbindende, forberedende skridt til gennemførelse af fredning, jfr. § 31, stk. 2.

Heri skete der en ændring ved loven af 1938, der samtidig med at påbyde bekendtgørelse af fredningsplaner i Statstidende, jfr. loven af 1940, der påbød tinglysning, bestemte, at overfredningsnævnet, som tidligere skulle udarbejde fredningsplanerne, skulle godkende disse, samt at tilstanden på de under planen inddragne områder ikke uden overfredningsnævnets tilladelse må forandres.

Overfredningsnævnet har i medfør af disse bestemmelser godkendt 4 fredningsplaner, nemlig vedrørende 1) Københavns-egnen, 2) Fanø, 3) arealer ved Arresø og 4) Århuseggen.

Fredningsplanerne vedrørende Københavns-egnen og Århuseggen er udarbejdet af stedlige udvalg, planen vedrørende Fanø af fredningsnævnet og planen vedrørende arealer ved Arresø af fredningsnævnet med bistand af sekretæren for udvalget vedrørende Københavns-egnens grønne områder, civilingeniør C. Blixenecrone-Møller.

Bestemmelserne i lovforslagets § 34, jfr. § 33, vil antagelig medføre et forøget initiativ med hensyn til tilvejebringelse af fredningsplaner.

Dette giver overfredningsnævnet anledning til at udtale, at fredningsplaner efter foreliggende erfaringer er et egnet middel